

4η Συνδιάσκεψη ν.Κ.Α.: Θέσεις για την νεολαία της εποχής μας

13.02.13

Εσείς οι νέοι άνθρωποι των εποχών πού έρχονται

Και της καινούργιας χαραυγής πάνω στις πολιτείες ...

...Τον τόπο να χτίσετε πού εμείς αφήσαμε

Να ρημάξει σαν την πανούκλα,

Και για να κάνετε τις πολιτείες

Κατοικήσιμες

Μ. Μπρεχτ

Η συνδιάσκεψη της ν.ΚΑ, η πορεία και οι Θέσεις

Στις **8, 9 και 10 Μάρτη, στην Αθήνα θα πραγματοποιηθεί η 4^η συνδιάσκεψη της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση**. Το διάστημα που μεσολάβησε από το 3^ο συνέδριο της οργάνωσης (Φλεβάρης 2010) ήταν ένα διάστημα κοσμογονικών αλλαγών για τον κόσμο της δουλειάς και βέβαια για τη νεολαία. Σάρωσε κατακτήσεις ολόκληρων δεκαετιών από τη μία, την ίδια στιγμή όμως έκανε σαφές σε ένα πλατύ και συνεχώς διευρυνόμενο κομμάτι της κοινωνίας ότι ο δρόμος της σύγκρουσης με την αστική εξουσία είναι μονόδρομος για να μη ζήσουμε το νέο Μεσαίωνα.

Οι νέες πρωτοπορίες που διαμορφώνονται στις μεγάλες μάχες, μα και στην καθημερινή πάλη για επιβίωση, για να μπορέσουν να ανυψωθούν ως τις δυνατότητες της εποχής μας, πρέπει να συγκροτηθούν ανώτερα, να αποκτήσουν πολιτική και θεωρητική συνεκτικότητα και επάρκεια. Το καθήκον αυτό είναι ακόμη βασικότερη στη νέα γενιά. Στην νέα γενιά της ανεργίας του 50%, στη γενιά των διαλυμένων προσδοκιών, στη γενιά που φλερτάρει όλο και πιο επικίνδυνα με την απελπισία.

Οι Θέσεις του Κ.Σ. της νΚΑ για την 4^η συνδιάσκεψη της οργάνωσης, αποτελούν συμβολή σ' αυτή την υπόθεση. Στόχος είναι να συζητηθούν πλατιά με τη νεολαία του αγώνα. Πρώτα απ' όλα με το νεολαιίστικό δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ευρύτερα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Να γίνουν βάση για συζήτηση με νεολαίους που δε χωράνε στα «νοικοκυρεμένα» πλαίσια της διαχειριστικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε βολεύονται με την γραμμή της αναβολής του ΚΚΕ. Να φτάσουν σε σχολεία και σχολές, σε χώρους δουλειάς και γειτονιές.

Οι Οργανώσεις Βάσεις της νΚΑ ήδη συζητάνε το κείμενο των θέσεων και οργανώνουν ανοικτές συσκέψεις για τη παρουσίασή του. Σύντομα, από το καινούριο σάιτ της οργάνωσης, www.nka.gr, θα ανακοινωθούν και πολιτικές εκδηλώσεις μπροστά στη συνδιάσκεψη στις μεγάλες πόλεις. Στο σάιτ μπορεί να βρει κανείς επίσης και πληροφορίες για τον προσυνδιασκειασικό διάλογο, ο οποίος θα φιλοξενηθεί και μέσα από τις σελίδες του ΠΡΙΝ.

Η 4^η συνδιάσκεψη της νΚΑ είναι αφιερωμένη στη μνήμη του αγαπημένου μας συντρόφου Τάσου Κοζανιτά, μέλους του απερχόμενου Κ.Σ. της οργάνωσης, που έφυγε τόσο νέος από κοντά μας. Στο βαθμό που στη πορεία προς τα εκεί, αλλά και στην ίδια τη συνδιάσκεψη κυριαρχήσουν κάποια μόνο από τα σπουδαία στοιχεία του σ. Τάσου –η διορατικότητα, η σεμνότητα, η ευθύτητα, η συντροφικότητα, μπορούμε να ελπίζουμε βάσιμα ότι θα αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα για το νεολαιίστικό κίνημα και την Αριστερά του τόπου μας

Η γενιά της κρίσης, να γίνει γενιά της επανάστασης

Τρία χρόνια μετά από το τρίτο συνέδριό της, η νΚΑ καλείται να ανοίξει και πάλι τη συζήτηση για τις σύγχρονες ανάγκες, αλλά και για την προοπτική της νέας γενιάς. Τρία χρόνια μετά, όμως τίποτα δεν φαίνεται να έχει μείνει ίδιο. Πλέον η συζήτηση έρχεται να αναπτυχθεί μέσα σε ένα πολύ πιο δύσβατο και ανήλεο τοπίο, στιγματισμένο από τη δίνη της σύγχρονης καπιταλιστικής κρίσης και των ιδιαίτερων επιπτώσεών της στην Ελλάδα. Η κάποτε αποκαλούμενη “γενιά των 700 Ευρώ”, γίνεται πλέον γενιά των μνημονίων, της ανεργίας και της μισής δουλειάς, της νέας μετανάστευσης και του κοινωνικού αποκλεισμού. Πρόκειται για μια γενιά που αδυνατεί να βρει θετικό όραμα, δυσκολεύεται να προγραμματίσει στοιχειωδώς το μέλλον της και βυθίζεται ολοένα και περισσότερο στην ανασφάλεια και την αβεβαιότητα. Την ίδια στιγμή, συνειδητοποιεί και βιώνει όμως καθημερινά ότι δεν έχει τίποτα να κερδίσει από τον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό της σήψης και της βαρβαρότητας. Σε αυτό το κοινωνικό φόντο οι Θέσεις φιλοδοξούν να φωτίσουν τα μονοπάτια διεξόδου από το σημερινό τέλμα, πραγματώνοντας το στόχο της αποκατάστασης της αξιοπρέπειας των εργαζομένων και ειδικά των νέων ανθρώπων. Μέσα από τρία κεφάλαια το κείμενο των Θέσεων επιχειρεί να σκιαγραφήσει τη γενιά της κρίσης, αλλά και να προσεγγίσει και να εκφράσει πολιτικά τις ανάγκες και τις δυνατότητές της. Για να μπορέσει η νεολαία σήμερα να επανορίσει τις έννοιες της Συλλογικότητας, του Δικαιώματος, του Αγώνα και εν τέλει να επανακαθορίσει και τον ίδιο της τον τίτλο: **να γίνει η γενιά της Ανατροπής.**

Το πρώτο κεφάλαιο έρχεται να ερμηνεύσει τις νέες βάρβαρες συνθήκες που πετούν τη νέα γενιά στο περιθώριο, αναγνωρίζοντας ότι διανύουμε μία βαθύτατη κρίση, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της οποίας σχετίζονται με τη φύση και το περιεχόμενο του σύγχρονου καπιταλισμού. Από τα πρώτα συμπτώματα στην αγορά των ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ το 2007, το διεθνές πέρασμά της στη χρηματοπιστωτική σφαίρα μέχρι και τη δημοσιονομική έκφραση της κρίσης χρέους σε μια σειρά από χώρες, όλα αναδεικνύουν πως ζούμε σε μια ιστορική εποχή όπου ο τρόπος με τον οποίο θα επέλθει θα σφραγίσει τον συσχετισμό δύναμης για τα επόμενα χρόνια. Παλαντζάροντας πάνω στις ανισορροπίες μιας νομισματικής ένωσης χωρίς ενιαία κρατική πολιτική δομή, η ΕΕ βρίσκεται στη δίνη αυτής της κρίσης, αναμετρώμενη με το ερώτημα ενός μεγάλου βήματος προς την ολοκλήρωση του αντιδραστικού της χαρακτήρα ή ενός μεγάλου κλονισμού της. Στην Ελλάδα της Τρόικα και των μνημονίων ζούμε επί τρία χρόνια την επέλαση του δόγματος του σοκ που συνοδεύεται από την προκλητική αναδιανομή του πλούτου υπέρ του κεφαλαίου και την αξιοποίηση της κρίσης ως ευκαιρία για την εξαπόλυση της πιο σφοδρής επίθεσης στη νεολαία και στον κόσμο της εργασίας. Η σύγχρονη πραγματικότητα του κοινωνικού πολέμου σφραγίζεται από τα εκτοξευόμενα ποσοστά ανεργίας, τη διάλυση της σταθερής και μόνιμης εργασίας και την αντικατάστασή της από τις πλέον ελαστικές μορφές ημι-απασχόλησης, την κατάρρευση των κοινωνικών παροχών, τα ολοένα αυξανόμενα νοικοκυριά που περνούν το κατώφλι της φτώχειας, την εξάπλωση των αστέγων. Επάνω στα συντρίμια των εργασιακών σχέσεων και των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας, ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός προτάσσει την πιο βάρβαρη ευθυγράμμιση οικονομικής, πολιτικής και κρατικής βίας, καταπατώντας κάθε έννοια αστικής δημοκρατίας. Η συνολικά αντιδημοκρατική αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος και η άνοδος της φασιστικής ακροδεξιάς συγκροτούν τη σύγχρονη “σιδερένια φτέρνα”, έτοιμη να καταστείλει τις όποιες φωνές αντίστασης και αγώνα.

Όμως η σημερινή καπιταλιστική επέλαση, αλλά και η όξυνση των ανταγωνισμών και της

πολεμικής απειλής που τη συνοδεύει, δεν προχωράει ανενόχλητη. Τα τελευταία χρόνια ήταν και χρόνια μεγάλων αντιστάσεων σε όλο τον πλανήτη. Ένας ημιαυθόρμητος διεθνισμός εργαζομένων ανά τον κόσμο γεννήθηκε αντιλαμβανόμενος την ενότητα της καπιταλιστικής επίθεσης με νέα ποιότητα. Στην Ελλάδα ζήσαμε αδιαμφισβήτητα μία περίοδο αγώνων με κορυφώσεις που απέδειξαν ότι έχει δημιουργηθεί ένα σημαντικό πολιτικό ρήγμα και έχει διαμορφωθεί μια πλειοψηφική ζώνη κοινωνικής δυσaréσκειας με αξιοσημείωτα μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας να επιζητούν από την αριστερά πολιτικές απαντήσεις. Οι θέσεις της ΝΚΑ δεν θα μπορούσαν παρά να σταθούν στην αποτίμηση της πολύμορφης αυτής περιόδου, αναγνωρίζοντας τις δυσκολίες και τα όρια που επέδειξε, αλλά και εξετάζοντας το ρόλο της νεολαίας καθώς και τα βασικά στοιχεία της ιδεολογικής αντιπαράθεσης και των πολιτικών ρευμάτων εντός αυτής.

Βρισκόμαστε ωστόσο σε μια ιστορική εποχή όπου γίνεται ολοένα και πιο φανερό ότι η επίθεση του κεφαλαίου δεν μπορεί να ανατραπεί ή και να ανακοπεί μερικά, παρά μόνο ολικά από ένα ριζικά ανασυγκροτημένο κίνημα αντικαπιταλιστικής ανατροπής, το οποίο θα κλονίσει συθέμελα την αστική κυριαρχία. Μπορεί όμως η πολλαπλά δοκιμαζόμενη και κατακερματισμένη σημερινή νεολαία να συμβάλει καθοριστικά στην κατεύθυνση αυτή; Και, αν ναι, ποια μπορεί να είναι η ειδική συμβολή της και πώς θα καταφέρει να την υλοποιήσει; Με τα ερωτήματα αυτά και τον ειδικό ρόλο της νεολαίας στον αγώνα για την ανατροπή της βαρβαρότητας καταπιάνεται το δεύτερο κεφάλαιο. Από το η νεολαία πρωταγωνιστής που χαρακτήρισε τα κινήματα του 2006 -'07 και του Δεκέμβρη, σήμερα βρισκόμαστε σε μια πιο ασύμμετρη και περισσότερο διάχυτη συμμετοχή της σε ευρύτερους λαϊκούς και εργατικούς αγώνες. Η κατάσταση στο νεολαιίστικο κίνημα αντικατοπτρίζει τη δεινή θέση που βρίσκεται το σύνολο σχεδόν των νέων ανθρώπων και συνδέεται με τη δυστοκία στη διαμόρφωση πολιτικών στόχων και μορφών αγωνιστικής συγκρότησης και πάλης. Από την άλλη, πρόκειται για μια γενιά που προσεγγίζει με νέο τρόπο το κίνημα, την Αριστερά και την πολιτική της χειραφέτησης. Μία γενιά, που σε ένα μεγάλο κομμάτι της έχουν εγχαραχτεί πολύ σημαντικές στιγμές και εμπειρίες συλλογικού αγώνα και όντας σε μεγάλα ποσοστά μορφωμένη συγκεντρώνει τεράστιες δεξιότητες και δυνατότητες. Στοιχεία που αναδεικνύουν ότι μπορεί να πρωταγωνιστήσει στην πάλη, να βρεθεί όχι πλάι αλλά στην πρώτη γραμμή της κοινωνικής αναμέτρησης που λαμβάνει χώρα στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η ΝΚΑ επιδιώκει να συμβάλει στην ενίσχυση και την ανασυγκρότηση του κινήματος της νεολαίας με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, ώστε να βρει έναν νέο, κοινό βηματισμό στο κέντρο του αγώνα για την αντικαπιταλιστική ανατροπή. Αυτό είναι μια διαδικασία που περνά μέσα από κάθε κομμάτι της νεολαίας (μαθητές, φοιτητές σπουδαστές, νέοι εργαζόμενοι, άνεργοι κ.ά.), περιλαμβάνει βήματα για κάθε επιμέρους κίνημα, αλλά και μια συνολική λογική και απεύθυνση για το σύνολό της νέας γενιάς. Πρώτο βήμα είναι η διατύπωση ενός συνολικού προγράμματος διεκδικήσεων οι οποίες μπορούν στο σήμερα να ενοποιήσουν τα διαφορετικά τμήματα της νεολαίας και να εκφράσουν τα συμφέροντα και τις ανάγκες των νέων ανθρώπων, και ειδικότερα της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης. Ως εκ τούτου, οι θέσεις αναμετρώνται με την διατύπωση μίας σύγχρονης χάρτας των αναγκών και των δικαιωμάτων της νέας γενιάς, αλλά και με τη συγκρότηση εκείνων των δομών οργάνωσης του αγώνα που θα μπορέσουν να την εκφράσουν. Βασικοί σταθμοί σε αυτήν την προσπάθεια είναι η διαμόρφωση ενός πολιτικού σχεδίου για την παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους νέους, αλλά και η επιδίωξη για τη συγκρότηση μιας πολιτικο-κοινωνικής αγωνιστικής πρωτοβουλίας που θα έχει στόχο τη συγκρότηση συλλογικών μορφών πάλης στη νεολαία και ειδικότερα στα κομμάτια της ανεργίας και της ελαστικής εργασίας που δεν καλύπτονται από συγκροτημένες μορφές συνδικαλιστικής έκφρασης.

Πώς όμως μπορούμε στη σημερινή εποχή να μιλάμε για συλλογικές αντιστάσεις ικανές να αντέξουν μπροστά στη διαρκή και ολοένα μεγαλύτερη επίθεση του κεφαλαίου; Το τρίτο κεφάλαιο των θέσεων έρχεται να καταπιαστεί με τη συλλογική πάλη την εποχή της κρίσης από πιο ολοκληρωμένη σκοπιά. Η ιστορική εμπειρία από τα κινήματα τόσο της νεολαίας, όσο και ευρύτερα, έχει δείξει πως η

συλλογική πάλη που ξεπηδά από την υπεράσπιση οικονομικών-κοινωνικών δικαιωμάτων, για να είναι αποτελεσματική, είναι απαραίτητο να μπολιαστεί με στοιχεία προγραμματικής-στρατηγικής στόχευσης, φιλοσοφικής θεώρησης, επιστημονικής ανάλυσης, ιστορικής όρασης. Μέσα από αυτή την αλληλεπίδραση των αυθόρμητων ριζοσπαστικών τάσεων του κινήματος με την πιο συνειδητή και οργανωμένη παρέμβαση ενός συνολικού πολιτικού υποκειμένου, μπορούν να οικοδομηθούν μόνιμες συλλογικότητες-μορφές ανατρεπτικής συγκρότησης, πεδίο υποδοχής, αλλά και μετασχηματισμού των συνειδήσεων της νεολαίας στο πλαίσιο μιας ευρύτερης δυναμικής που διεκδικεί να αλλάξει τον κόσμο. Σε μια εποχή που συχνά περιγράφουμε σαν το μεσοδιάστημα ανάμεσα στον σάπιο κόσμο που πεθαίνει και στον νέο που μοχθεί να γεννηθεί, η επαναστατική κομμουνιστική οργάνωση έρχεται να αποτελέσει «πολιτικό νεύρο» και καταλύτη των συλλογικών αντιστάσεων της νέας γενιάς, να επαναρρυθμίσει τα πολιτικά ρολόγια και να ενώσει το κοινωνικά αναγκαίο του σήμερα με το δυνητικά εφικτό. Παλεύοντας για “τη νιότη του κόσμου”, βασικός στόχος για τη ΝΚΑ μέσα από την επικείμενη τέταρτη συνδιάσκεψή της, αλλά και όλο το επόμενο διάστημα, δεν θα μπορούσε παρά να είναι η δημιουργική ανάπτυξη του μαχόμενου επαναστατικού μαρξισμού καθώς και η καθοριστική συμβολή της στην επαναθεμελίωση μιας σύγχρονης απελευθερωτικής κομμουνιστικής προοπτικής και στα επαναστατικά εγχειρήματα της νέας εποχής.

Για μια αγωνιστική πρωτοβουλία στη νεολαία

Στην κατεύθυνση της ενίσχυσης του νεολαιίστικου κινήματος **επιδιώκουμε τη συγκρότηση μιας πολιτικο- κοινωνικής αγωνιστικής πρωτοβουλίας στη νεολαία. Η πρωτοβουλία αυτή, που απευθύνεται σε όλα τα θρυμματισμένα κομμάτια της νεολαιίστικης αντίστασης και πάλης, θα έχει ως βασικό στόχο την παρέμβαση και τη συγκρότηση συλλογικών μορφών πάλης στη νεολαία και ειδικότερα στα κομμάτια της ανεργίας και της ελαστικής εργασίας** που δεν καλύπτονται από συγκροτημένες μορφές συνδικαλιστικής έκφρασης. Ποια στοιχεία όμως μας οδηγούν στην εμφάνιση μιας τέτοιας πρότασης;

Πρώτο, η ύπαρξη ενός τεράστιου κομματιού νεολαίας που ζει στη «ζώνη του λυκόφωτος» μεταξύ μόνιμης ανεργίας και ελαστικής εργασίας, η απεύθυνση στο οποίο είναι εξαιρετικά δύσκολη και απαιτεί ειδική μέριμνα. Η πρωτοβουλία θα λειτουργεί όχι μόνο σαν όχημα παρέμβασης, αλλά κυρίως σαν χώρος υποδοχής και συλλογικής δράσης για τα κομμάτια αυτά της νεολαίας.

Δεύτερο, η ανυπαρξία συνδικαλιστικών δομών και την εργοδοτική αυθαιρεσία στο μεγαλύτερο μέρος των τομέων που δουλεύει μαζικά η νέα γενιά (εμπόριο, επισιτισμός, τουρισμός κ.α.), αλλά και την εχθρική στάση του υποταγμένου συνδικαλισμού απέναντι στις νέους εργαζόμενους. Η πρωτοβουλία, μαζί με τις αγωνιστικές δυνάμεις του συνδικαλιστικού κινήματος, θα στοχεύει πρώτα και κύρια στη συγκρότηση σωματείων και άλλων μορφών συλλογικής δράσης..

Τρίτο, οι αντιφατικές αλλά πλούσιες αγωνιστικές παραστάσεις μεγάλου κομματιού της νέας γενιάς και την ιδιαίτερη πολιτική ριζοσπαστικοποίησή του. Από τους αγώνες των τελευταίων ετών (από το αντιπολεμικό κίνημα μέχρι και σήμερα με αποκορυφώματα το φοιτητικό κίνημα του 06-07 και τον Δεκέμβρη του 08) ένα τεράστιο κομμάτι της νέας γενιάς έχει συμμετάσχει περισσότερο ή λιγότερο ενεργά σε μεγάλες μάχες, είτε κομματιών της νεολαίας είτε συνολικά της κοινωνίας. Στόχος της πρωτοβουλίας θα είναι να συνδεθεί με αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση, να την εκφράσει, να την αναδείξει ώστε να μη χαθεί μέσα στις δυσκολίες και την απογοήτευση και να την αναβαθμίσει σε πιο οργανωμένη και συνειδητή δράση

Η πρόταση για τη συγκρότηση της πρωτοβουλίας απευθύνεται πρώτα και κύρια στους εργαζόμενους και άνεργους νέους και νέες. Στόχος είναι μια αγωνιστική πρωτοβουλία που επιδιώκουμε να λειτουργήσει σαν χώρος υποδοχής και δράσης και όχι μια πολιτική συλλογικότητα. Απευθύνεται στο πολύπλευρο αγωνιστικό δυναμικό που συμμετείχε και συμμετέχει με διαφορετικούς τρόπους στους νεολαιίστικους και εργατικούς αγώνες αλλά και στις οργανωμένες δυνάμεις του

ανατρεπτικού κινήματος της νεολαίας. Επιδιώκεται η συγκρότηση ενός μαζικού αγωνιστικού χώρου, που οι αγωνιστές και οι συλλογικότητες θα λειτουργούν ισότιμα με όρους κινήματος, πολιτικής δράσης και αντιπαράθεσης, χωρίς να αναιρείται η αυτοτέλεια του καθενός.

Βασικός στόχος αυτής της πρωτοβουλίας είναι να συνδράμει στη δημιουργία μορφών συλλογικής πάλης στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές. Το περιεχόμενο πάλης της θα προκύπτει από τις διαδικασίες της, αλλά βασίζεται σε ένα πρόγραμμα διεκδικήσεων που ακουμπά στη χάρτα αναγκών και δικαιωμάτων της νέας γενιάς. Η αρχικά κεντρική της συγκρότηση, θα είναι μονάχα μεταβατική, καθώς επιδίωξη μας είναι να διαρθρώνεται ανά περιοχές, πόλεις ή και εργασιακούς κλάδους.

Μια τέτοια πρωτοβουλία, δε θα μπορεί να ανασαίνει έξω από την πάλη για τη ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Αντίθετα, όρος για να είναι πραγματικά όπλο στα χέρια της νέας γενιάς είναι η από κοινού πάλη με το ανατρεπτικό ταξικό ρεύμα του συνδικαλιστικού κινήματος. Την ίδια στιγμή, η δράση της μπορεί και πρέπει να είναι καταλύτης για την αναζωογόνηση και αντεπίθεση των ταξικών δυνάμεων του εργατικού κινήματος

Για μια σύγχρονη μαζική κομμουνιστική οργάνωση της νέας γενιάς

Για το ρεύμα της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης, η ύπαρξη νεολαιίστικης οργάνωσης είναι επιλογή στρατηγικής σημασίας και ταυτόχρονα αναπόδραστη επιλογή που πηγάζει από τις σημερινές συνθήκες.

Η νεολαία, και ιδιαίτερα σήμερα που το πλειοψηφικό τμήμα της έχει εργατική προοπτική και τα συμφέροντά του ταυτίζονται με αυτά της εργατικής τάξης, υπήρξε πάντα καθοριστικός κρίκος στην πάλη για την ανατροπή των συσχετισμών και την κοινωνική αλλαγή. Σε κάθε εποχή, η νέα γενιά αποτελεί και διαμορφώνεται ως μια νέα βάρδια εργαζομένων που θα στελεχώσει όλες τις βαθμίδες της παραγωγής, ενσωματώνοντας ταυτόχρονα όλα τα πρωτότυπα και ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εκάστοτε καμπής. Ταυτόχρονα η νεολαία και κάθε νέα γενιά που εισέρχεται στην πολιτική πάλη, όπως έλεγε και ο Λένιν, “προσεγγίζει από τον δικό της πρωτότυπο δρόμο κάθε φορά την επαναστατική πολιτική” μπολιάζοντάς την με τα ιδιαίτερα στοιχεία της νεολαιίστικης ορμής και δημιουργικότητας. Με την παρέμβαση και την δράση μιας συνειδητής πρωτοπορίας εντός της πληττόμενης νεολαίας μπορεί να σχηματιστεί μια αμφίδρομη σχέση: το κίνημα της νεολαίας να αποκτήσει πανκοινωνικά χαρακτηριστικά και να υπηρετηθεί η μακροπρόθεσμη και στρατηγική πλευρά των συμφερόντων της νεολαίας που συμπύκνουν με την πάλη για την απελευθέρωση των δυνάμεων της εργασίας από τα δεσμά της εκμετάλλευσης. Από την άλλη, το συνολικό πολιτικό υποκείμενο από την επαφή του με την εκάστοτε νέα βάρδια της εργατικής τάξης έχει μόνο να κερδίσει και να εντάξει στην φυσιογνωμία, την πολιτική γραμμή και πρακτική του στοιχεία όπως ο νεολαιίστικος ριζοσπαστισμός, η ορμή και η δημιουργικότητα.

Το άμεσο διακύβευμα της επόμενης περιόδου για το επαναστατικό ρεύμα, είναι να συνδεθεί και να εκφράσει τις αναδυόμενες νεολαιίστικες αντισυστιμικές διαθέσεις. Να συμβάλλει στην ενίσχυσή τους, στην περαιτέρω πολιτικοποίηση, στην **εμφάνιση ενός σύγχρονου και μαζικού αντικαπιταλιστικού ρεύματος στην νεολαία. Να εξοπλίσει την νεολαία στην μάχη απέναντι στο κεφάλαιο και το αξιακό του σύστημα**, στις κυβερνήσεις και το φθαρμένο πολιτικό προσωπικό, στον κοινωνικό εκφασισμό και τον ανορθολογισμό. Μια μάχη που θα δοθεί στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στα εγχειρήματα αντίστασης και αλληλεγγύης, στην παραγωγή ενός άλλου ανατρεπτικού πολιτισμού. Για όλα τα παραπάνω και ιδιαίτερα στην εποχή μας, όπου η αστική επίθεση στοχεύει και στη διάλυση κάθε μορφής ανεξάρτητης συλλογικής οργάνωσης και πάλης των εργαζόμενων και της νεολαίας, θεωρούμε πως η εμφάνιση της νέας βάρδιας σε ρυθμιστικό παράγοντα για τη πάλη του λαού, απαιτεί την δική της οργανωμένη έκφραση των στρατηγικών της συμφερόντων, μια μαζική, κομμουνιστική, σύγχρονη επαναστατική οργάνωση νεολαίας.

Ελένη Τριανταφυλλοπούλου, Δημήτρης Γράψας, εφημερίδα ΠΡΙΝ, 10/2/2013

[Tweet](#)
